

REVEAL

WHERE ARE YOU?

Wat vertellen 350.000 christenen over hun leven? Over God, medemens en de wereld waarin ze leven? Wat geloven ze? Hoe dienen ze? Welke patronen komen aan het licht? En in hun kerken, gemeenten en gemeenschappen? Wat kunnen we daaruit leren? Dit artikel zet de serie Reveal-artikelen voort.¹

Ik geloof... kom mijn ongelof te hulp

De overgang van “pas-gelovig”^{1,2} naar de fase van “gelovig” ligt achter ons. In maart zagen we dat christenen doorgroeien naar deze derde geloofsetappe, terwijl tevens blijkt dat 30% tot 50% van de kerkbevolking blijft hangen bij de kenmerken van “pas-gelovig” zijn.

Christenen blijven in grote aantallen steken in de aanvangsfase van de smalle weg van discipelschap. We staan dus voor een serieuze uitdaging om te leren hoe we effectiever stimuleren om vanuit de zoekersfase en het pas-gelovig zijn, verder te groeien naar het “gelovig” verkennen. Of zoals in Marcus 9 verwoord staat³: “Ik geloof, maar kom mijn ongelof aub te hulp.”

De christelijke omgeving draagt de verantwoordelijkheid om “pas-gelovigen” te helpen door te groeien. Wie met die hulp de zuigkracht van de 30%-50% “hang-christenen”⁴ heeft kunnen weerstaan, verkent nu verder wat het “evangelie van het Koninkrijk van God” (5) in deze derde geloofsfasen betekent:

Leven met God

Christenen in deze fase kiezen bewust. Ze maken geloof tot een integraal onderdeel van hun leven. Ze leren dat “geloven” intensief werken betekent om God actief bij elke activiteit, levensuitdaging en keuze te betrekken.

Dat doet ook hun motivatie groeien om meer hun liefde voor God en voor de (ongelovige) naaste uit te drukken. Zij willen het christelijk etiket dragen en zijn in staat hun gelovig leven onderbouwd te motiveren naar hun naaste - wat meer inhoudt dan “getuigenis geven”.

Wat betekent dat voor de gemeente?

Het Reveal-onderzoek toont dat sommige kerken daarom een methodisch aanbod geven van studie van de bijbel:

- Ze leggen het accent op de ontwikkeling van studiegewoonten, van geestelijke disciplines. Ze streven naar het voorbeeldig uitleven.
- Ze zoeken hoe ze de geloofsgroei over de verschillende geloofsfasen heen het beste blijven stimuleren.

Deze kerken investeren consequent. Daarom oogsten ze op termijn meer nieuwe leiders dan andere kerken en moedigen hen aan verder te blijven gaan op de weg van discipelschap.

Geloven - op alle terreinen

Door deze groei leren christenen zelfstandiger te leven. Hoewel minder afhankelijk van geestelijke mentors, preken en (groeps)onderwijs, zijn tegelijkertijd toch meer betrokken bij een “geestelijk thuis”.

Wat betekent dat voor de gemeente?

- Minder afhankelijk maar meer nood aan een “geestelijk thuis”. Is dat niet tegenstrijdig? Zeker niet! Deze mensen groeien dubbel zo sterk als in alle andere geloofsfasen. Hun toenemende zelfstandigheid doet hen juist het belang ontdekken om in de “gemeenschap van gelovigen” de nodige toetsing, aanmoedigingen en uitdagingen te vinden.
- Voor kerken komt het er op aan richting en uitdaging aan te bieden - zonder betutteling. Grotere zelfstandigheid leidt bij deze gelovigen tot meer persoonlijke motivatie om te dienen. Uit Reveal leren we dat ze dat in die kerken ook volhouden, die dat helpen kanaliseren door een gezonde omkadering.

De gemeenten die een tweede mijl gaan in christelijke vorming, plukken dus veel vruchten. Die tweede mijl ontwikkelden ze met vallen en opstaan, in samenspraak met de mensen die bovenop de gewoonlijke gemeenteactiviteiten hongerden naar meer, concreter, dieper, verder, ...

Altijd en overal luisteren naar, en spreken met God

In hun verbinding met God ondervinden deze “gelovigen” dat God anders werkt dan ze van nature gewend zijn. Waar ze voordien vooral op indrukken steunden, leren ze die nu te toetsen op correctheid via de bijbel, meditatie, studeren, bidden, overleggen, zonde belijden, ...

Wat betekent dat voor de gemeente?

- Hier blijkt nog eens het belang dat een gemeente al vanaf de “zoekersfase” investeert in het aanleren van geestelijke disciplines.
- Simplistische antwoorden worden niet (meer) serieus genomen. Maar een luisterend oor, een vingerwijzing, een informatiebron, een levensvoorbeeld wel.

De kerk kan deze mensen uitdagen en het vertrouwen in hen stellen dat dit in deze fase voldoende is om hen verder op de weg van Jezus te doen gaan.

Bereid kerk én medemens te dienen

Mensen in deze geloofsfasen kunnen pilaren van de kerk worden. Ze vragen om goede onderlinge verstandhouding zodat ze hun talenten met eigen stijl en accenten kunnen inzetten. Ze dienen met verrassende inzichten – en hoe jonger, hoe meer kans dat ze vaardigheden uit hun professionele opleiding meebrengen.

Dienstbaarheid naar de medemens loopt zeker niet alleen via de kerk en haar activiteiten. Vanuit een duidelijk “ik hou van God”, ijveren deze gelovigen om de waarden van Gods Koninkrijk uit te leven. Ze geven ze door waar ze leven en werken.

Wat betekent dat voor de gemeente?

- Deze mensen hebben goede omkadering nodig. En de enige die dat kan leveren is juist de kerk!
- Van de kerk wordt rugdekking, aanmoediging en afbakening verwacht.

Dit punt verklaart waarom een evenwichtige groepsvisie én strategische beleidsuitwerking voor elke kerk zo belangrijk is. Dat onderdeel van de omkadering helpt om de individuele levenswandel op één lijn te hebben met de gemeentevisie.

Van “pasbekeerd” naar “gelovig”: een wereld van verschil!

Reveal toont dat elke kerk met (standaard)activiteiten zich tijdens de vorige geloofsfasen nog wat uit de slag kan trekken. Maar daarmee kan ze in deze geloofsfasen echter niet meer aan de verwachtingen van deze mensen voldoen.

Deze christenen willen meer. Ze mogen daarvoor geen fout of schuld aangewreven krijgen. Met argumenten alsof ze individualistisch, eigenzinnig of hardleers zouden zijn, zouden kerkleiders de geloofsgroei bestraffen. Deze mensen dienen meestal heel loyaal. Ze verlangen als volgelingen van Jezus nog meer te kunnen doen, maar daarvoor hebben ze dat “meer” nodig.

Geloofsgemeenschappen vragen zich daarom best af hoe zij deze mensen verder kunnen helpen groeien. Essentiële elementen zouden bvb. zijn:

- degelijke en methodische studie van de bijbel aanbieden
- investeren in waarachtige geloofsvoorbeelden in de eigen leefwereld
- grondig toerusten in de kernwaarden van Gods Koninkrijk
- ruimhartig begeleiden
- ondersteunen in de levensplanning
- een structuur ontwikkelen die degelijkheid en diepte combineert met openhartig vertrouwen en actieve zorg
- de activiteiten meer op elkaar laten aansluiten, met de focus meer te leven als discipelen van Jezus.

Alles rozengeur en maneschijn?

Via de Reveal-bevraging stellen 92% (!) van de ondervraagden dat hun (geloofs)leven wel eens geparkeerd stond. 13% daarvan wijten dat grotendeels aan de rol die de geloofsgemeenschap (wel of niet) op zich nam:

- De kerk verwachtte geen inspanning. Ze daagde de gelovigen te weinig uit.
- Een tekort aan onderlinge relaties en netwerking werd onvoldoende gecorrigeerd.
- Ze handhaaft activiteiten of een stijl die de essentie van hedendaags kerk-zijn hinderen.
- Ze laat na een betekenisvolle geestelijke basis evenals de geestelijke disciplines aan te leren.
- Verantwoordelijken verliezen zich in drukte en schieten zo tekort in correct leidinggeven.

Tot 25% van de mensen in deze “gelovig zijn”-fase, zegt dat ze zich langdurig geestelijk geparkeerd voelt in de gemeente. Gecombineerd met de 30 tot 50% “hang-gelovigen” van de vorige fase, levert dat een schrikwekkende gemiddelde van 50 tot 75% van de kerkbevolking op.

Ontevreden? Oppervlakkig? Gemakzuchtig? In gelijk welke combinatie kunnen christen-leiders de gemeente dan met geen stokken vooruit krijgen – wat ze daarvoor ook in de (geestelijke) strijd gooien.

Voeren we het verkeerde gevecht?

Het Reveal-onderzoek, het Vlaamse overleg over Culture&Gospel, getuigenissen via GodWorks, de Lausanne-beweging, overleg over kerkgroei, ... : het is helemaal niet moeilijk om de talloze verwijzingen over knelpunten met gelijkaardige kenmerken als die van deze fase te herkennen.⁶ Daarom lopen we in de Vlaamse Beweging ook een groot risico op stagnatie. Tijd om de zorg voor de christenen over een boeg te gooien waar Reveal ook aanduidingen over geeft.

Hoe dan? Wat dan? Wie dan?

Daarvoor kan u met ABC contact opnemen.

We helpen u graag door overleg, vorming en oriëntering.

We hopen dat op het komende Open Forum deelnemers elkaar op veel ideeën zullen trakteren om de situatie aan te pakken.

Benieuwd? Kom ook! Zie verderop en in de bijlage.

-
- 1 Voor de vorige artikels: www.abcmministries.be/artikels/#Reeks-Het-Willow-Creek-Reveal-Onderzoek:
 - 2 Reveal bracht deze groeifasen aan het licht: (1) zoekers * (2) pas-gelovig * (3) gelovig (4) discipel.
 - 3 Zie Marcus 9:24 voor een interessante parallel.
 - 4 De drempel 30%-50% is een serieus probleem om de nieuwe christelijke waarden te onderwijzen en te leren uitleven. Leiders erkennen dat principe, maar schrikken dikwijls bij klachten dat dit te hoog gegrepen is. Veel kerkleiders vinden het bovendien een buitensporig zware opdracht om consequent in zulke vorming te investeren. Zie ook het artikel “Pas-gelovig: zoeken wordt vertrouwen”.
 - 5 Zie Lucas 4: 43. Jezus plaatst het evangelie in de context van het openbaar worden van het Koninkrijk van God. De smalle weg stopt niet aan het kruis!
 - 6 Zie www.abcmministries.be/artikels